

ואל צקלג מפני את צקלג
וישפרו אתה באש וישפו
את הנשים אשר בא מקטן
ועד גדול לאחמיתו איש
ונהגו מלכו לדרךם וצבא
דוד ואנשו אל העיר ונח
שדופח באש ונשיהם כי
ובנחמה ובנחמה ונשיהם כי
וישאו אדוד ודעה אשר אתו
את קולם ובכו עד אשר
אויבחס כח לבבותיהם
נשי דוד נשבו אחונעם
חזקתיו עלותו וכגיל אשת
גבל חפר מליוות צר לבד
מארמיות עם לסקלו
כנחמה נפש כל העם
איש על לבו ועל בנתו
ויתחוק דוד ביותה אל תתי
והאמר דוד אל
אבותי הכהן בוצא חומק
הגישו נא לו האפוד
ונגש אבותי את האפוד
אל דוד וישאל דוד ביותה
לאמר ארנה אחר כי
הגיד דוד הנה האשגנו ואמר
לדוד מפי שנת שנתו וצל
תציל ידך דוד הוא איש
מאת איש אשר אתו

ב'
ג'
ד'
ה'
ו'
ז'
ח'
ט'
י'
יא'
יב'
יג'
יד'
טו'
טז'
יז'
יח'
יט'
כ'
כא'
כב'
כג'
כד'
כה'
כו'
כז'
כח'
כט'
ל'
לא'
לב'
לג'
לד'
לה'
לו'
לז'
לח'
לט'
לך'
לכ'
לכ

וכאן עתה תלך חפשי ויש
וחזקתים עמדו ויהי דוד
הוא וארבע מאות איש
ועמדו ממותם איש איש
אשר פגרו מעבר אתה כל
חפשי ויש צאו איש
מערב פשוה ויהי אתו
אל דוד ויתנו לו לחם
ויאכל וישקו וימנו ומתנו
לפלח דבלו ושני עמקם
והאכלות שפדו וחו אליו
כרל אכל לחם וד אשתה
מים של שה מיס ושל שה
לילות ויהי
ידוד למו אפודו ויהי
אתו והאמר גער מערי
אנכי עבר לאיש עמלקי
ועלבו ארנו כי חליתו חתם
של שה אנחנו פשטנו נגב
הכרתיו על אשר לו הנהגה
ועל עבדך את צקלג
שדופח באש ואמר אל דוד
דוד ויתור דוד אל הגנה
חזקתיו אמר חשב עד לו
כאלהים אסתמיתנו ואם
תסגלנו כינר ארנו ואורנה
אל הגנה חזקתיו ואל חזק
וחזקתיו שום על פני כל

י
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לך
לכ
לכ

הארץ אבלים ושתיים
וחגגים בכל חזקתיו
אשר לקחום ארץ פלשתים
ומארא ויהי דוד חכם ויהי
מתפשף ויעד עיר למחותם
ולא תמלט מהם איש כי
אם ארבע מאות איש
נער אשר דכנו על סמלים
ומנסו ויצל דוד את כל
אשר בקחו עמלק ואת
שתי נשיה צול דוד
ולא מעיח לחם מזה קטן
והחזקתו ועד בני סופות
תמשל לחזקתו כל אשר
לקחו להם סבל יד שוק
בד ויהי דוד את כל
דעה ויהי קר נחמו לפני
חזקתו ויהי אומר
חזקתו דוד חזקתו
אל ג' אבותי אנשים י
אשר פגרו מלכת אחור
דוד ושנכם בעל חפשי
והאמר לקראת דוד
ולקרא את העם אשר אתו
והשדוד את העם והשאל
לחם לשלום
ויעל כל אשר עבדו על
מה אנשים אשר חלבו עם

י
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לך
לכ
לכ

ועל אשר ז' אהנו פשטנו ואת חפשי ונעם ביד
והוצאנו חזקתיו ואקרא חרב

שמואל ב' חט ז' חט ז' חט ז' חט ז'
ב' חט ז' חט ז' חט ז' חט ז'

בזו ג ויבאו כל שתיים וישבו בחזק שמואל
ולכל בחזק חזק יחדיו אשר ישרתו זיחוקים

יבואו ג מל הערלים ד שמואל למה יבואו
מלכי אשר כל גוים אשר עשית

ויבאו ב רב וינהגו וילכו התשלה בדיקום

ועמית עמו ומת שאול ל
וישלשת בנו ונשא כלו
גם כל אנשיו ביום ההוא
יחדו ויראו אנשיו ישראל
אשר בעבר דעמקו ואשר
בעבר חרדו פניו אנשו
וישראל וכו' מתו שאול
ובנו ויבאו את הערלים
וינסו ויבאו פלשתים וישבו
בחו
ויחזקו מחרת מבאו פלשתים
לפושט את חלליו וימצאו
את שאול ואת שלשת
בנו ונפלוס בחד הגלבועי
ויכרתו את ראשו ופשטו
את כלו וישלחו בארץ
פלשתים סביב לבישר בית
עצמותו ואת העם וישמו
את כלו בית עשתרות מ
ואת עמיתו תקעו בחזמת
בית שוני וישמעו אלו כי
ישבו ביבש גלעד את אשר
עשו פלשתים ל שאול
ויקמו כל איש חיל ולם
כל הלילה ויקחו את גות
שאול ואת גותו בניו כי
מחזקת בית שוני ויבאו כי
ובשח וישרפו אתם שם

ברכל ולאשר
בערו חירחמאל ולאשר
בערו חקונ ולאשר
בחרמה ולאשר
כבוד עשו ולאשר
בעתד ולאשר
בחכרון ולכל חמקמות
אשר התהלך שם דוד הוא
ואנשו
ופלשתים נלחמו בישראל
ונסו אנשו שראל מפני
פלשתים ויפלו חללוס בחד
הגלבועי ומדבקו פלשתים
את שאול ואת בניו ויכו
פלשתים את יחזקתו ואת
אבניו בראת מלכו שוע
בנו שאול נתכבד המלחמה
אל שאול וימצאו חיות ממותים
אנשים בקשת וחלמאן
מה מורוסו אמר שאול
לנשא כלו שלח חרבני
ורקנו כה פוזבאו העולם
האלהוד קרנו וחת עלו
כוול אבה נשא כלו בני
ורא מאד ויקחו שאול את
החרב ויפל עליה ויבאו
נשא כלו כו מת שאול
ויפל גם חואעל חרבו כי

דוד ויאמרו יענו אשר לא
חלבו עמל אנתו לחם יי
מחשלה אשר חזלנו כו
אס או שאת אשתו ואת
בנו וינהגו וילכו
ויאמר דוד לא עשו
כו אחראת אשר עתו יחיה
לנו וישמר אתם ויתו את
הגוד הקא עלנו כו בני
וימושטע לכם לדבך חיה
כו בחלק חירד כמלחמה
וכחלק חישב על חפלוס
יחדו וחלקו
ותו מותם תקווא יי
ומעלה חישמה לחקולמע
ולמשפט ל ישראל ער
חיום חזה
וכא דוד אל עקלנו וישלח
מחשלה לוקני ויחדה
לרעהו לאמר הנה לכם
ברכה משלל אוכו מ
יחיה
במתאל ולאשר
ברמתנגב ולאשר
ביתר ולאשר
בערער ולאשר
בשפמות ולאשר
באשתמע ולאשר

ב
חזק
כ
וכל
אוריות
לכות
במ
א
ב
ל
ב
ל
חזק
ל
ב
ל

ה
ש
זירה
ה
ו
כ
ב
ד

י
י
ז
ז
ז
ז
ז
ז

בישור ג ב חס וחד מל ויקומו כל איש חיל
ושלחו ויבאו יחדו כל איש דב

וימצאו ג חס ומעבר המלחמה וחבירו ויבאו
ליקראת וזוא יופשטו ג את יוסף את כליו
וישואל חס

מוחלל ג ויקח חס מחשלה יאנוס לחם
וישלח מחשלה

עשיהו הדבר דחס את יא מחר המלט מה אתו לך לא נוכל לעשות ולא אחר הנער מדוע עשיתם וישם יחוד מעד ויאמרו איש אל רעהו ב בו הדפח ממני אעשה אתכם כי מה עבדך

ברוכי ג ב אל וחד חס ויאמר שאול וישיהו דוד ברוכים אתם דתלמיד

והואמר אבנול אלו אבן מקומו
גא חנערים וישחקו לפעט
והואמר וואבןקמו ויהקמו
ויעבדו כמספר שנים עשר
לכנעמון לאיש שישת בו
שאול ושנים עשר מעבדיו
דוד ותחוקו איש בראש
רעתו וחרבו בער רעתו
והפלו חסו ויקרא למקום
הזה חלקת הצדקים אשר
בגבעון ותחיו המלחמה
קשה עד מאד ביים ההוא
והנגף אבנול אנשו ישראל
לפני עבדו דוד והוא שם
שלשה בני צדוקה חאב
ואבישור ועשהאל ועשהאל
קל בגדלו כאחד העבים
אשר בשרה ויהיה עשהאל
אחרו אבנול ולא נטה
ללכת על המלחמה
השמאל מאחרו אבנול
והוא אבנול אחיו ואמר אתה
זה עשהאל ויאמר אנכי
והואמר לו אבנול נטה לך
על מינו או על שמה לך
ואחיו לך אחד מהנערים
וקח לך אתה לך ולך
אבנול עשהאל לסר מאחיו

אבנול אעשה אתכם חטובה
הזאת אשר עשיתם חדבר
הנה ועתה תחוקנה דודים
והוא לכני חול ברימת ארמכם
שאול ונס אתו משחו בית
והנה למלך עליהם
ואבנול בן שר צבא אשר
לשאול לקח את איש ששת
בדשאל ועבדו מחנים
ומלכיהו אל הגלעזר ואל
האשור ואל חור עאל ועל
אפלים ועל בעמו ועל
ישראל כלה
בארבעים שנה איש ששת
בדשאל במלכו על ישראל
ושנים שנים מלך אר בית
יהודה הנה אחרי דוד ויהיה
מספר הימים אשר הלך חור
מלך בחברו על בית יהודה
שבע שנים וששה חלשים
ויצא אבנול בתר
ועבדו איש ששת בדשאל
ממחנים גבעון והוא אבנול
ערוה ועבדו דוד ונא
והפגשום על ברכת גבעון
וחרו וישבו אלה על הכרם
מחואלה על הברכה בית

עליו עליו אהו והענו
בעתלו מאר נפל אתה
אתה לך מאחבת נשים
אך נפל גבורים ויאבדו
כלום חמה
והוא אחיו וישאל דוד
ביהוה לאמר האלה
באחול ערו והנה ויאמר
והוא אבנול עלך ויאמר
דוד אנה אלה ויאמר
הכניחו ועל שם דוד ונס
שני נשך אחיו על חיו עלות
ואבנול אשת נבל חנמיו
ואנשו אשר עמו העלה
דוד איש וכתו ושנו בער
חברו ונבאו אנשו והנה
המשחשם את דוד
למלך עדיבת והנה
מנה דוד לאמר אנשו
ובישל ען אשר קברו
את שאול
ושל חתול כל אכוס
אל אנשו גמיש גלעד
והואמר אליהם בריים אתם
לוחיה אשר עשיתם חסד
הנה עם ארע כם עם שאול
ותקברו אותי ועתה נעשו
והנה עמכם חסד וואמתות

ועל ישראל ב וימלכו עם כל מלכותו
שאלו ב נטה לך חמור קראקו ב ברה

לח ג כת ה ועל ישראל כלה לכן יחלל מואב ביוצאנו חגרו שך וכול ויהי ויחוק ויחוק ויחרי עשרה
דמותוהו בר מן ג כי מקנסם שנים בר חגור כלם ויעש יחוד ב וענה ויאמר נעמי אעשה אתכם ב
ויעדו יעש יחוד ונס בימים החמד

כל לשון בכייה על קרובי מן ג' אל בנות ישראל אל שאול בכייה
ויכר אל קרובי אבתי ונכדיו אלקי בחד נפש

שמעתי ג' חס בבא שמעתי שאול מי האמין לשמעתינו ושמעתינו יבחרו
כנפול ג' מל בלשון לפני בני עולה כי נפול ונפול לפני

וספרו לפני אבני המלך
ידוד הלקי אחריו המלך
והקברו את אבניו בחברון
וישא המלך את קולו ויבן
אל קבר אביו ויבן כל
העם והקנו המלך
אל אבניו והאמר הכמית
נבלומות אבני נדבך לא
אסרות ורגלך לא לנשותם
הגשון כנפול לפני בני עולה
נפלת וחספו כל העם לבנות
עליו ויבא כל העם להכרות
את ידוד לחס כעוד החס
וישב ערוך לאמר כח
יעשה לו אל הים וכה י
וסוף כי אסל לפני בוא אשמש
אטעס לחס אוכל מאומה
וכל העם הכירו ויוטב
בעיניהם ככל אשר עשה
המלך בעינו כל העם טוב
וידעו כל העם וכל ישראל
ביום ההוא כולא היתה
כחמלך להמית את אבני
בונן והאמר המלך
אל בניו תלוא תדעו כי
שר ונולדו כל החס היה
מי שדאר ואנבי החס כח
ותשוחמלך ויהי אנשים

האלה בני ערוך קשים
ממנוי שלם ויהיה לעשה
הדעה ברעתו
וישמעו שאול כי מת
אבניו בחברון וירפו נדבך
וכל ישראל נבחה וישעו
אנשים שרונד היום החס
בו שאול שם האחר כי
בענה וישם השני רכב
בנרמון הכרותי מבני
בנמז פוגם באות תחשב
על בנימוי ויכרוהו הכרותם
גתימה ויהיו שם גרים ער
החס הנה
וליהונתו בושאול
בונכה רגלים כוזחמש י
שנים תלה בבא שמעת
שאול ויהונתו ממחלעאל
ותשא והוא אמתו ותנס
ויהו בחפזו לגוס והפל
ומפסחו שמו מפובשת
וילכו בני דמון הכרותו
רכב ובענה ויבאו בחס
היום אל בנות איש בשת
והוא שכב את משכבו
הצהרים והנה בא ער
ותר הבית לקחו חפזים

ונכרו אל החמ שורכב
ובענה אחוז נמלטו ויבאו
הבית והוא שכב על מטתו
בחדר משכבו ויבחו וימיתו
ונסרו את דאשו והקחו
את דאשו וילכו וירדו
הערבה כל הלילה ויבאו
את דאש איש בשת אל
ידוד חברון והאמרו אל
המלך הנה דאש איש בשת
בו שאול אוכל אשר בקט
את נפשך ויהיו ויהיו לאדם
המלך נקמות היום החס
משאול ומירעו ויעזרו
את דכנו את בענה אחוז
בנרמון הכרות והאמר
לחס חיותה אשר פנה
את נפשו ממל ענה כי
המלך ללאמר הנהמת
שאול והוא אמתו כמכשר
בעינו ואחזה כי ואהרנה
כנדרג אשר לתת לו
בשרה אף כי אנשים
רשעים הרעו את איש
ערוק בביתו על משכבו
ועתה הלא אבקש את
דמו מירכס ובערתי אתכם
מזה ארץ יצו כבוד את

וגדול ה' וסיועו שבור תיעז כמור חפשי
וילך דוד ויבירו מדכתי ויבירו

וזחד ג' חמני וסימניו באר אמרו בשבתי
ויבא כל העם י להבירות את חד ויקם המלך

ואחזרו י בעקב קשתתי על אדני

ויבנה בן חמלא וביסוד בשערי החצר
את מזבחי

ואת ראש בן וישא את ראש שדה חמטים ואת
ראש איש בשות לחור

שמותיהם לזכרון לזכרון שלם
שמוע ושנב ועתו שלמה
הבחרו ואלו שמוע ונפגי
והפועו ואלו שמעו אלו דע
ואלו פלט

וישמע ענף לשתים כי משחו
את דוד ללקח על ישראל
ויעלו כל פלשתים לבקש
את דוד וישמע דוד ויוד
אלהם צידה ופלשתים
באו וינטשו בעמק רפאים
וישאל דוד ביהוה לאמר
האעלה אל פלשתים

התתנס ביהוה
ויאמר יהוה אל דוד עלה
כי נתנו אנט את חפץ לשתים
בידך ויבא דוד בכעל
פרצו ויבס שם דוד
ויאמר פדן יהוה את אבי
לפני כפר צמוס על כן קרא
שם המקום ההוא בעל
פרצו וישבו שם את
עצביהם וישאם דוד

ואנשון
וקפו עור פלשתים עלות
וינטשו בעמק רפאים
וישאל דוד ביהוה ויאמר
לא תעלה חסבך אחריות

ל
ח
ח
ל

ל
ל

ל
ל

ל
ל

ל

ל
ל

ל

הבסו וישב הארץ ויאמר
לדוד לאמר לא תבוא אהנה
כי אסח סודך העתים
והפסחים לאמר לא תבוא
דוד תנה ולכד דוד את
מצבת עינו היא ער דוד
ויאמר דוד כי אם ההוא בל
בכה ובסו ויגע בצנור ואת
הפסחים ואתה עורום
שנאו נפש דוד על כן
יאמר עור ופסח לא יבוא
אלה ביתי וישב דוד במצדה
ויקרא לה ער דוד ויבן דוד
סביב מוהמלך אביתו
והלך דוד בלוי ויגדל
ויהוה אלהי עבדות עמו

וישלח חורס מלך צר
מלאכים אל דוד ועצרו
אדוים וחרשו עין וחרשו
אבן קורו ויבנו בית לדוד
ודע דוד כי חכנו יהוה
למלך על ישראל וכו'
נשא ממלכתו בעבור עמו
ויקרא לה
עוד פלגשים ונשים מירושלם
אחר כבאו מחברון ויהלך
ערך לדוד בנעם ובנות ואלה

ל
ל

ל
ל

ל
ל

ל
ל

ל

ל
ל

ל

הערים ויהי העקב צעא את
יהוה ואת רגליהם ויתלו
על הכרסה בכבדון ואת
ראש איש בשות לקחו
ויקברו בקבר אבנר בחמון

ויבאו כל שבטו ישראל
אל דוד בחברון ויאמרו
לאמר הנה עצמך וכל שבטך
אנחנו וגם אתמול גם שלשום
בהיות שאור מלך עלינו
אתה היתה מוציא אותנו
את ישראל ויאמר יהוה
לד אפך תרעה את עמא את
ישראל ואתה היתה לנגד
על ישראל ויבאו כל קני
ישראל אל חפץ הכרסה
ויכרת להם חמלך דוד
ביות חברון לפני יהוה
והמשוח את דוד למלך
על ישראל בושלשים
שנה ודוד במלכו ארבעים
שנה מלך בחברון מלך
על יהודה שבע שנים ויום
וישעה חרשים ובחור שלם
מלך שלשים ושלש שנה
על כל ישראל ויהוה ויהלך
המה ואנשון ירושלם אל

ל
ל

ל
ל

ל
ל

ל
ל

ל

ל
ל

ל

ל
ל
ל
ל
ל

אל פלשתים בן האעלה דשמואל אטור
היה דבר יהוה

ויהוה אלהי עבדות בן ויהוה דוד ויבנו ביתו ויאמר דוד וישא את ראש שדה חמטים ואת ראש איש בשות לחור ויהי העקב צעא את יהוה ואת רגליהם ויתלו על הכרסה בכבדון ואת ראש איש בשות לקחו ויקברו בקבר אבנר בחמון ויבאו כל שבטו ישראל אל דוד בחברון ויאמרו לאמר הנה עצמך וכל שבטך אנחנו וגם אתמול גם שלשום בהיות שאור מלך עלינו אתה היתה מוציא אותנו את ישראל ויאמר יהוה לד אפך תרעה את עמא את ישראל ואתה היתה לנגד על ישראל ויבאו כל קני ישראל אל חפץ הכרסה ויכרת להם חמלך דוד ביות חברון לפני יהוה והמשוח את דוד למלך על ישראל בושלשים שנה ודוד במלכו ארבעים שנה מלך בחברון מלך על יהודה שבע שנים ויום וישעה חרשים ובחור שלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהוה ויהלך המה ואנשון ירושלם אל

ובאת להם ממול בבאום
ויחז בשמעך את קול צעדיך
בראשיו הכנאס או תחכך
כי אזעא יחז לפנך
להקות במחנה פלשתים
ועש דוד כו באשר צוהו
יחז ויך את פלשתים
מבצע עד באר גור

כשמעך
דודי

ויספ עוד דוד את כל בקור
בישר אל שלשום אלף
ויקסו ויך דוד וכל העם
אשר אתו מפעלו ויחז
להעלות משם את ארון
האלהים אשר נקרא שם
שם יחז עבאית ושכ
הכרבים עליו ויכבו את
ארון האלהים אל עגלה
חדשה וישא אהו מבית
אבינדב אשר בגבעה
ועאו אחו בני אבינדב
נחגים את העגלה חדשה
וישא אהו מבית אבינדב
אשר בגבעה עם ארון
האלהים ואחיו הלך
לפני הארון וידו וכל בית
ישראל משחקום לפני
יחז סבל עצו ברושום

ב
ד
יב
חס
וכל
אור
דכור
ג
כתא
בגב
ד
וחס
יב

ובכנרות ובנבלים ובתפים
ובמנענעים ובצל עלום
ותבאו עד גרון כווי שלח
ענה אל ארון האלהים
ויאחזו בו שמטו הבקר
ויחר אף ויחז בענה ויכתו
שם האלהים על השל
ומת שם עם ארון האלהים
ויחר לדוד על אשר פרך
יחז פרך בענה ויך א
למקום שהוא פרך ענה
עד היום הנה יחז ארון
את יחז במס הוא א
ויאמר ארז וכו ארון
יחז וי א אכח דוד להסר
אלו את ארון יחז על
עיר דוד ויטחו דוד בית
עבד אדם הגתיו ושכ
ארון יחז בית עבד אדם
הגתיו שלשה חדשים ויכר
יחז את עבד אדם ואת
כל ביתו ויג למלך דוד
לאמר בכר ויחז את בית
עבד אדם ואת כל אשר
לו בעבור ארון האלהים
וילך דוד ועל את ארון
האלהים מבית עבד אדם
עיר דוד בשמחה ויחז

ל
ל
יב
ד
יב
ל
יב
חל
בלש
א
בסיפ
ד
א
י
ז
ז
ז
ז

ביצעו נשאו ארון יחז
ששה צעדים ויבך שור
ומרי אודך מברכר בכל
ע לפני יחז וידך חגור
אפוד כד וידך וכל בית
ישראל מעלים את ארון
יחז בתרועה ובקול שופר
והסל ארון יחז בא עד
דוד ויכול לבת שאול
נשקפה בעד חלון ויחז
את מלה דוד מפני
ומכרכל לפני יחז ותכו
לו כלבה ויבאו את ארון
יחז ויצגו אתו במקומו
בתוך האהל אשר נטח
לו דוד ועל דוד עלות
לפני יחז וישראלים ויכל
דוד מת עלות העלה
ויד שלמים ויכר את העם
בשם יחז עבאית ויחלק
לכל העם לכל חמו וישאל
למאישו עד אשה לאיש
חלת לחם אחת ויאספר
אחד ואישושה אחת וילך
כל העם איש לביתו וישב
דוד לבכר את ביתו
ותצא מכל בית שאול
לקראת דוד ותאמר מח

שב יחז ויבאות ד ואנכי בא אלך אשר
יקרא שם ויכל דוד בער וחזיא

על ער ד ויחז אבח דוד ד שמואל והמדתו על
עיר אחו ועל עיר אחת שבעים
שבעים

וישאחו ד וחס מבית אבינדב וחבדו ד שמואל
על חסוים דודי יחז במוט בשנים ו יחז
וישאחו ויטבחו

נבדד האם מלך ישראל
אשר נגלה היום לעיני
אמחות עבדו פהגלות
נגלות אחד הרקום ווי
והאמר דוד אל מוכל
לפני יהוה אשר בחר בו
מאבד ומכל ביתו לעזת
אתונגד על עס יהוה
על ישראל ושחקתו
לפני יהוה ונקלתו עוד
מואת ויהי שפל בעיני
ועסה אמחות אשר אמרת
עמס אכבדה ולמכלפת
שאר ללאהיה לה ילד
עד חום מותה
והיה כיושב מלך בביתו
והנה הנחלו מסביב
מכל אויביו והאמר המלך
אלנתו הנבוא ראח נא
אנכי וישב בבית ארום
וארום האלהים ישב בתוך
היריעה והאמר נתן אל
המלך כל אשר בלבבך
לה עשה כויהוה עמך
והיביל לה שהוא
והיה דבר יהוה אל
נתן לאמר לה ואמרת אל
עבדי אל דוד כה

אמר יהוה האתה תבנה
לו בית לשבתו כי לא ישבתו
בבית למוס העלתו את
בני ישראל מצרים ועד
היום תהו ואהיה מתה לה
כאח לובם שכן בכל אשר
התהלכתו בכל בני ישראל
החבר דברתי את אחי
שכטו וישראל אשר צויתו
לדעות את עמו את ישראל
לאמר למה לאבנתם לו
בית ארום ועתה כהתאמר
לעבדי לדוד כה אמר יהוה
עבאות אע לקחתיה מן
הנה מאחר היצאן לחיות
נגד על עמו על ישראל
ואהיה עמך בכל אשר
הלכתו ואברתה את כל
אויבך מפניך ועשתיה לך
שם גדול כשם הגדלים
אשר בארץ וישמתי מקום
לעמי ישראל ונטעתי
ושכנתי חתמו ולא ירצו עוד
ולא יסופו בני עליה לענות
כאשר בר אשונה חלמו
חום אשר צויתו שפטום
על עמו וישראל והנחתך
לה מכל אויבך והגיד לך

והיה כבית ועשה לך
והיה כיומ לאו ומוד כי
ושכבת את אכתיך והקמתו
אתר על אחריך אשר
יצא ממעון וחכמת את
ממלכתו הוא ובנדבות
לשמו וכנתו את כסא
ממלכתו עד עולם אני
איהיה לו לאב והוא יהיה
לו לבן אשר פה עותו
והנחתו בשבת אנשים
ובנגע בני אדם וחסדו
לא יסור ממנו כאשר
חסדתי מעם שאול אשר
הסרתו מלפניך ותאמן
ביתך וממלכתך עד
עולם לפניך כסאך יהיה
נכח עד עולם בכל ימי
הדברים האלה וככל
החזון היה כן דבר נתן
אל דוד
ובא המלך דוד וישב
לפני יהוה והאמר מו
אנכי אדני יהוה וימי ביתי
כי הבאתני עד הלם
ותקטן עוד ואת בענק
אדני יהוה ותברך גם אל
בית עבדך למרחוק האת

ל
כ
כ

ל
ל
ל

ל
וחד
ונאמר רוח

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

למדחוק ה' ונקטו וחבירו הווא שמענו וחבירו עינו
ביטו ויזא שמו גשא דיע חזקל נשמע

מי אנכי ג' ויאמר משה אל האלהים ומי חיי
מי אנכי ויזא שמו יהוה וישמעאל

לך ואמרת ג' אל עבדי אל דוד לטעם חזק
ואמחור ג' בעלה שתי אשתי אחרת

ד' מלכו ביהוה נחמנו מטעמי בן שש
בן אהרן בן רזון בן פריז

חסד אלהים בחסד אלהים ב' ואעשה עמו ואני
כיון רענן וטארא חסד יהוה

חבב ב' חס' טפס אנטי ודי דוד אל חדיד ערי
ומשלל חדיד ערי בן יחב

אלהור והאמר המלך אלון
האתה ציבא והאמר עזר
והאמר המלך דואפס עוד
איש לבית שאור ואעשה
עמו חסד אל הנס והאמר
ציבא אל המלך עוד בן
לחונתו נכה וגלום והאמר
לו המלך איפה הוא והאמר
ציבא אל המלך הנה הוא
בת מקור בן עמו אל כל
דברי וישלח המלך דוד
ונקחהו מקבת מקור בן
עמו אל מלך דבר ויבא
מפוכשת בן חונתו בן
שאור אלה דוד והפל על
פניו וישתחו והאמר דוד
מפוכשת והאמר הנה
עבדך והאמר לו דוד אל
תניא קו עשה אעשה עמך
חסד בעבור חונתו אבד
והשבתו לך את כל שדה
שאור אביר ואתה תאכל
לחם על שלחנך תמיד
וישתחו והאמר מה עבדך
כי פנית אל הכלב חמת
אשר כפונותי קרא המלך
אל ציבא נער שאור י
והאמר אלון כל אשר תהי

המלך דוד ליתיה עסהבסר
וחזקב אשר הקודו שמכל
הגוס אשר כפיש מ' ארם
ומפוכשת ומבני עמון י
ומפלשתים ומעמלקים
ומשלל חדיד ערי עור בודחב
מלך עוביה וועש דוד שם
כשבו מה כותו את ארם
כפנא כלה שמונה עשר
אלה ושש באדום נעבים
בכל אדום שם נעבים והיו
כל אדום עבדים לדוד
ויש עונתו את הדוד בכל
אשר הלה המלך דוד על
כל ישראל והיו דוד עשה
משפט ועדקה לכל עמו
והאב בן שוטה על ציבא
והושפט בן אחולה מקור
ועדוק בן אחוטוב ואחמלך
בן אביתר פזעם ושרה
סופר ובלתימן קורח
וחפתי וחפתי וכל דוד
בזנים דוד
והאמר דוד הכניש
עוד אשר נתתי לבית שאור
ואעשה עמו חסד בעבור
חונתו ולבית שאור עבד
ושמו ציבא ונקרא אלו

b
y
ה
ד
א
ל
ה
את
נסד
דיו
b
מל

ll
ב
ל
ול
חמי
דכוז
ב
בנ

ח
ח
ח

לשאור ולכל ביתו נתתי
לבו ארנה ועבדתו את
האדמה אתה ובנה ועבדי
ודבאת ותלנה לבוא דנה
לחס ואלו וקפוכשת בן
אדנה יאכל תמיד לחם
על שלחנך ואל ציבא
חמשה עשר בנים ועשרים
עבדים והאמר ציבא אל
המלך בכל אשר יצוה
אדון המלך את עבדו בן
ועשה עבדך וקפוכשת
אכל על שלחנך כאחד
מבני המלך ולמפוכשת
בזקטו ושמו מיבא וכל
מלכות בית ציבא עבדים
למפוכשת ומפוכשת
ויש לביתו שלם מי על
שלחו המלך תמיד הוא
אכל והוא פסח שנתו
רצו
והיו אחרי כן חמת מלך
בני עמון והמלך חנו בנ
תחתו והאמר דוד אעשה
חסד עם חנו בן נחש
כאשר עשה אביו עמך
חסדו של דוד לחמו
בד עבדך אל אביו ויבא

ח
ב
א

את כל שחר ב' ויבואו כל ישראל חסד עליך
וזשנתו לך

איפה ב' כה איפה חס רעים אמר האנשים איפה שמואל איפה הוא איפה לא שגור אלן איפה חס ואל
אל דיע איפה איפה היותו איפה ישרים נכדון איפה יקטור הייב ב' מיבא ב' כה א' ויבא שחר בן חסד
ובקבר חרש וכל שרם דכותהו

קדש ליהוה

עבדו יהוה ארץ בני עמון
והאמרו שורו בני עמון
אלחנו ואלנו הם חמכנו
יהוה את אבותינו בננו
שלח להם מעמים הלוא
בעבוד חקור את העור
ולרעה ולחפכה שלח
יהוה את עבדו אליהם
חננו את עבדו יהוה ונגלה
את חצי קנס ויכרת את
מדותם בחצי עד שפותתם
וישלחם ונגדו ליהוה
וישליח לקראתם כיהוה
האנשים וכלמים מאד
והאמר סמלך שבו ביהוה
ערי צמח וקנב ושבבתם
והראו פני עמון כנבאשו
בדוד וישלחו בני עמון
וישברו את ארם בית לחם
ואת ארם עובא עשרים
אלף רגל ואת מלך מענה
אלף איש ואיש טוב
שנים עשר אלף איש
וישמע יהוה וישלח את
והאבות כל העבא
הגברים ונצאו בני עמון
ויערכו מלחמה פתוחה
חישו ערואים עונא יהוה

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

לא ומכר

ואיש טוב ובעכה לבדם
בשרה ונראו אב קוהיתו
אלו פני חמל חמה מפנים
ומאחור ונבחר מכל כוחו
מישראל ויעדו לקראת
ארם ואת יתר העם נתנו
בחד אבשו אחיו ויעדו
לקראת בני עמון והאמר
אם תחוק ארם מפני ויחיתו
לו לשועה ואסבנו עמו
יחוקו ממך ותלכתו כי
להושועה חוק ותחוק
בעד עמנו ובעד ערו
אלהינו ויהוה ויעשה
הטוב בעינינו וינצונו
וחטם אשר עמו למלחמה
בארם וננסו מפניו ובני
עמון ראו כנס ארם
ונסו מפני אביש ומבאן
הער והשכימאב מעל
בני עמון ומבא ירושלם
והרא ארם כי נגף לפניו
וישראל והאסף חדר
וישלה חדר עור ויצא
את ארם אשר מעבר
הנהר ומבאן חולס ושוכלך
שר עבא חדר עור לפניהם
ונצך ליהוה והאסף

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

לא ומכר

את כל ישראל ויעברו את
חננו ומבא חמל חמה מפנים
אכס לקראת יהוה ויחמו
עמו וננס ארם מפני ישראל
ונחרו יהוה מארם שבע
מאות וכבוא ארבעים אלף
פרישים ואת שוכלך שר
עבא חמה ומת שם וידאו
כל חמל חים עבדו ויחיו
כוננו לפני ישראל כי
וישלמו את ישראל אל
ויעבדו ויראו ארם
להושועה עד את בני
עמון
ויהוה לתשובת השנה
לעת צאת חמל חים
וישלח יהוה אתו אבות
עבדיו עמו ואת כל
ישראל וישחתו את בני
עמון ויצרו על דבה יהוה
וישבו בירו שלם ויהיו
לעת הערב והקס יהוה
מעל משכנו ויתחדל על
גג בית חמל ויבא אשה
רוח צאת מעל הגג והאשה
טובת מרא אה מאר וישלח
יהוה ויחרש לאשה לא
והאמר יהוה לא את בת

ואת עבדיו ד' ויהי לתשובת וישקף ארנונה
ואחרי כן נאס ויהוה את פיעו

ד כח ב' ולא קרו בחורו בישראל חמקדים כפניו יהוה דמלכו
ויהוה בבית חמקדות כנשך ובמריבית

ואת הנה אלהיך אתחופתי
 ואת הנה אלהיך אתחופתי
 כיושר אל ועתה דברנו אל
 המלך כי לא ימנענו ממך
 ולא אבה לשמע בקולך
 ויחזק ממנו ויענה וישכב
 אתה וישנאה אמנו שנאה
 גדולה מאד כי גדולה השנאה
 אשר שנאה מאהבה אשר
 אהבה ויאמר לה אמנו קומי
 לכי ותאמרי לו אל אודת הדינה
 הגדולה והאמת מאת אשר עשית
 עמנו לשלחני ולא אבה
 לשמע עליה ויחזק את נערו
 משרתו ויאמר שלחנא
 אתנא את מעלתי חזקה ועל
 הדלת אחרית ועלית בנתת
 פסוק כי כו תלבשו בנות
 המלך הכתולות מעלם
 ויצא אותה משרתו החזק
 ונעל הדלת אחרית ותקח
 תמר אפר על ראשה וכתנת
 חפסוס אשר עליו קרעה
 ותשם ברה על ראשה ותלך
 הלך ויעקה ויאמר אליו
 אבשלום אחוה האמנו
 אחוה הנה עמך ועתה
 אחותי חלושי אחרך הוא

אל תשיתי את לבך לדבר
 חזון ותשב תמרו שמימה
 בית אבשלום אחוה ויחזק
 הוד שמע את כל הדברים
 האלה ויחר לו מאד ולא
 דבר אבשלום עם אמנו
 למרע וערסו כרשנא
 אבשלום את אמנו על
 דבר אשר ענה את תמר
 אחוה
 ויהי שנתים ומים ויחזק
 גיוס לאבשלום בבעל
 חצור אשר עם אפרים
 ויחזק אבשלום לכל בני
 המלך ויבא אבשלום אל
 המלך ויאמר הנה נתנו
 לעבדך ויהי המלך
 ועבדו עם עבדך ויאמר
 המלך אל אבשלום אל בני
 אלנאל כלנו ולא נכבד
 עלך ויפרצו ולא אבה
 ללכת ויברכה ויאמר
 אבשלום ואלך נא אתנו
 אמנו אחוה ויאמר לו המלך
 למה ויהי עמך ויפרצו
 אבשלום וישלח אתו את
 אמנו ואת כל בני המלך
 ויצא אבשלום את

נערו לאמר דאון נא פטוב
 לב אמנו פיו ואמרתי
 אלכם חכו את אמנו
 וחמתם אתו אל תוראו ואל
 כי אנכי עויתק אתכם חזקו
 ודיו לבני חזק ויעשו נערו
 אבשלום לאמנו כפאשר
 ענה אבשלום ויקמו כל
 בני המלך וירכבו אנשעל
 פרדו וינסו ויהי המלך ברה
 ותשמעה באה אל הוד
 לאמר הפך אבשלום את
 כל בני המלך ואתם מות
 אחי
 ויקס המלך ויקרע את בגדו
 וישכב ארצה וכל עבדו
 נעבים קרע בגדו
 ויעו ויבכו שמעה
 אחוה ויאמר אלו אמר
 ארנא את כל הנערים בני
 המלך המיתו כח אמנו לבנו
 מתמר עליו אבשלום חיתה
 שומה מים ענתו את תמר
 אחותו עתת אל שם אדני
 המלך אל לבו דבר לאמר
 כל בני המלך מתו כי אם
 אמנו לבדו מת
 ויברך אבשלום וישא הנער

אחוה ג כל תכאנא תמר חזקיה באי שכני
 שומחה ג ב כה חזק מל ותשב תמר כרובים בני
 עמי ונענה איתו חזקיהו

לכל ישראל אשר באו למשפט
אל המלך ומצב אבשלום
את לב אנשי ישראל

והיה מקץ ארבעים שנה ואמר
אבשלום אל המלך אלכה
נאו אשלם את נדרי אשר
עברתי לחתוך בכתרו כנדרו
נדר עבדך בשבתו בגשור
באם לאמר אשר שוב ישבע
יהיה וירושלם ועבדת את
יהוה ואמר להמלך לה
בשלום ומקם וילה הכרועה

והשלח אבשלום מרגלים בכל
שבט ישראל לאמר כאשר
בשמעבט את קול השפר
ואמרתם מלך אבשלום בכתרו
ואת אבשלום תלכו מאתם
אשמתו שלם קראסו חלום
תבסול אנה ען כל נדרי
וישלח אבשלום את אחיותו
הגדלע ויען יהודה מעורו כי
מגלה בנכחו את החכוס ויהו
הקישל אמ אוק עם חולך
ורב את אבשלום ונכח המגד
אל דוד לאמר הנה לב איש
ישראל אחי אבשלום ואמר

יהוה לכל עבדיו אשר אתו
כיוי שלם קומו ונכחיה כי
לא תהיה לנו פרוטה מפני
אבשלום מהו ללכת פו
ומתוהו שגו והיה עלינו
את חרעה והכה העיר לכו
חדש ואמרו עבדו המלך
אל המלך בכל אשר יבחר
אדני המלך הנה עבדך
הצא המלך וכל ביתו בתמו
ויעבד המלך את עשר נשים
פלאים לשמר הבית והצא
המלך וכל העם כנגדו כי
ומגדו בית המרחק וכל
עבדו עבדו עליו וכל
הכרתו וכל הפלתו וכל העולם
שטמ את איש אשר בא
כנגד מגת עבדים על פני
המלך והאמר
המלך אל אתי הגת למד
תלך גס אתה אתנו שוב
ושבע המלך מנכח אתה
ועמלה אתה למ קומי כי
תמו לבו אדני ודאום אנ עבד
עמע ללכת ואני חולך על
אשר אני חולך שוב והשב
את אחי עמן חסד ואמת
ויען אפי את המלך והאמר

חיהוה וחלו אדני המלך כי
אם במלחמה אשר יהיה שם
אדני המלך אסלמות אם
לחיים פישם ויהיה עבדך
ויאמר דוד אל אתי להועבד
ויעבר אתי הגת וכל אנשי
וכל הטף אשר אתו וכל
הארץ בוכים קול גדול
וכל העם עבדים והמלך עבר
בעת לקדוהו וכל העם עבדים
על פני דוד אתה מברוח
גם צדוק וכל החיים אתו
גשאים את אהו ברות
האלהים ומצא את אהו
האלהים ויעבד אביתר ע
תם כל העם לעבוד מו
העיר והאמר המלך
לצדוק השב את אהו
האלהים העיר אם אמצא
הו בעני יהוה ויהי שכיני
והוצא אתו ואת נחמה אם
בה האמר לא תפצתי בך
הנני מעשה לך באשר טוב
בעיני והאמר
המלך אל צדוק הכהן
היה אה אתה שבה העיר
בשלום ואחילעץ בנך
ויהונתן בוא ביתך שני בנכם

בגב
זיא
דרי

ל
חם

ל
חם

ל
חם

יד
חס

ה
חס

בלט

ג

ב

י

י

ב

ל

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

י

ל

ב

ב

ב

י

י

ב

ל

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

הוא ב הארץ אהיה עשום הריאה אה
שכל העיר וכל חלום ב והעיר והיה המלך

חיה ב כל ביום ויען חיה ויהי חיה
על אשר אני חיה

ולא ידעו ואת אבשלום ולא ידעו כי רמאים
ולא ידעו עשות נכח

למשא ג' וזהו עליו למשא ולמנוחיה עבדך
עוד וזהו עליו וזהו לעבד ולמשא *

הנה שם ב' הנה שם עמם וחלבת שלח הנה שם
נמוזים ב' מל ודוד עבד וגם חקדובים *

אתכם ראוי אנו מתמהמה *
בעבודת המדבר עך ס' א דבר
מעבכם להגיד לו וישב צדוק
ואביתך את ארונו האלהים
והושלם וישכושם ורדה
עלה במעלה חיותם עליה
ובכה וראש לחפנו והוא
הלה יחפנו כל העם אשר אתו
חפוי אשר אשו ועלו עלה
ובכה וידול הגיד לאמר *
אחותי כל בקשרים עמי
אבשלוס ויאמר דוד סכל
נא את עצת אחותי כל ויתוה
וזהו דוד בא ער הראש *
אשר ישתחוה שם לאלהים
והנה לקראתו חושד ארמי
קרוע פתנתו וארמה על
ראשו ויאמר לו הנה אם
עברת אתי וחות על המשא
ואסח ער תשוב ואמרת
לאבשלוס עבדך אנו
חמלה אחיה עבד אבדך
ואנו מאז ועתה ואנו עבדך
והפרתה לו את עצת
אחותי ויהי לרא עמל שם
צדוק ואביתך חפנתים *
והנה כל חכר אשר תשמע
מבית חמלה תגיד לעדוק

ביעבוב
קרי

ישמעאל
בגד חל

א
זכור
ה

ב
ל

ג
ד

ה

ו
ז
ח

ט
י

יא
יב

יג
יד

טו
טז

ולאביתך חפנתים הנה שם
עמם שבע בני האדם אחימען
לצדוק ויהונתן לאביתך
ושלחתם בידם אלו כל דבר
אשר תשמע ויבא חושך
רעה רוד הער ואבשלוס
יבוא וירושלם *
והנה עבד מעט *
מחוראש וזהו ציבא נער
מפוכשת לקראתו ויעמד
חמרים חכשים ועליוס
מאתוס לחס וימאה צמיקוס
וימאה קראו ויבא חושד ארמי
חמלה אל ציבא מה אלה
לה ויאמר ציבא חמרים
לביית חמלה להבול לחס
וחקין לאבול חמרים *
והנה רשותו חשד במדבר
ויאמר חמלה ויאנה בואנו
ויאמר ציבא אל חמלה
הנה וישב בירושלם *
אמר היום וישבו לבית
ישראל את ממלכות אבי
ויאמר חמלה ציבא חנה
לבכל אשר למפוכשת
ויאמר ציבא השתחית
אמצא חופענו ארמי
חמלה ויבא חמלה דוד ער

ב

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כ

ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

בחורוס ויהנה משם אוש
ויצא ממשפחת בית שאול
וישמו שמע בוגרא ויצא
ויצא ומקל לו סקל באבנים
את דוד ואת כל עבדיו *
חמלה דוד וכל העם וכל
הגבורים מומתו ומשמאל
וכה אמר שמע בקללו
ציצא אוש חמרים ויש
חמלה על השוכ על דוד ויתו
כל המו בית שאול אשר
מלכת תחתו ויתו ויתו את
חמלה ביד אבשלוס בנה
והנה ברעתך כי אוש חמרים
אתה ויאמר אבישו בך
צרומה אל חמלה למה וקלל
חמלה חמת חנה את ארמי
חמלה אעברך נא ואסורה
את ראשו *
ויאמר חמלה מה לו
ולכם בני צרומה כי וקלל
וכי ויתו אמר לו קלל את
דוד ומריאמר מהו עשית
כו *
ויאמר דוד *
אל אבישו ואל כל עבדיו
חנה בני אשר יצא ממע
מבקש את נפשו ואף כי
עלח בוחימיני הנחול וקלל

ל
מא
פא

כ

ומי יאמר ב' ומי יאמר מהו עשית ומי יאמר לו מה
תעשה *

ויאמר ג' חל מה לי ולכם בני צרומה קדמוני
יודע ויבא נשא בלי יואב בן צרומה דשמואל *

ישתחוה ג' וזהו דוד ולפניהם ישתחוה ומריבו
לא יבדע * חוף וישתחוה לו *

ונשמעה מהדבוח גם הוא
וכא חושו אל אבשלום
ויאמר אבשלום אליו לאמר
כדבר הוה דבר אחותפל
הנעשה אתדברו אם את
אתה דבר ויאמר
חושו אל אבשלום לא
טובה העצה אשר יעץ
אחותפל בפעם הזאת יי
ויאמר חושו אתה זרעת
את אלה ואת אנשיו כי
גבויים חמה ומרי נפש חמה
כדבשכול בשדה ואבד
איש מלחמה ואלו את
העם הנדה עתה הוא נחפא
באחת הפחתים או באחד
המקומות ויהיה כנפל בהם
בתחלה ושמע השמע
ואמר היתה מגפה בעם
אשר אחרי אבשלום והוא
גם כדחול אשר לבו כלב
האריה חכם וימס פיו
כל אשר אל פיגור אבד
וכנחול אשר אתה כי
ועצתו האסוף ואסף עלך
כל אשר אל מן ועד באר
שבע כחול אשר על העם
לרבותך חלבים בקרב

בוא אל פלגשאר אשר
הנחל שמור חבית ושמע
כל אשר אל מבאשת את
אבד וחו קויהו כל אשר
אתה וטור אבשלום י
האדל על הגן ובה ל
אבשלום אל פלגשו אבד
לעני כל ישראל ועצת
אחותפל אשר יעץ בנימין
החם כפאשר ושאול בדבר
האלהים כזכר לעצת יי
אחותפל גם ליה גם יי
לאבשלום ויאמר
אחותפל אל אבשלום יי
אבד הנא שנים עשר
אלה אשור ואתה ואתה
אחריהו חלית ואתה
עליו והוא אעלה פה גבו
והחריתי אתו וימס כל העם
אשר אתו ויביתו אתה מלך
לבו והוא שיבד כל העם
אלה בשטח הפל האיש
אשר אתה מכש כל
העם יהיה שלום והוא
חזר בעני אבשלום י
ובעני כל קני ישראל
ויאמר אבשלום
זרנאם לחושו הארי

כאמר לו הוה אנל וראו הוה
בעני הוה שוב ויהוה לטובה
תחת קללתי חמס הוה ויהוה
הוה ואנשיו בדה ושמע
הלך בצלע חזר לעמיתו חלו
וקלל חמס כל באבנים לעמיתו
ועפר בעפר ויאמר
וכא חמל וכל העם אשר
אתו עיפוס ונפש שם לא
ואבשלום וכל העם איש
ישראל באורו שלם ואחותפל
אתו והוה באשר בא חושו
האריה עתה ואל אבשלום
ויאמר חושו אל אבשלום
יהוה חמל ויהוה חמל ויאמר
אבשלום אל חושו ויהוה חסדך
אתה יעל לפת לאסלת
אתה אעזת ויאמר חושו אל
אבשלום לא אפאשכ פתח
יהוה והעם הוה וכל אשר
ישא אל א אתה ואתה
אשבוה עמיתך למ
אעבד תלך אל פני כנע אשר
עבדתי לבע אבד כן אחוה
לפניך אבד ואתה
ויאמר אבשלום אל אחותפל
סודכם עתה מה נעשה
ויאמר אחותפל לא אבשלום

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

כנפל ב' חו וכל חס רמז בני עליה
והיה כנפל בהם י קי נמאד מל

ואבד ב' ואבד עלי ואבד מרס קני
יעד י וכל חושו ויהי באשר בא וכו
לז

ואשיבה י ואשיבה כל העם ואשיבה שפטיר
ואשיבה י ואשיבה חרמי

מה ארצות נאנס אע אחר
 חפשו ויאמר יואב למח
 ויאמר רץ פני ולכה און
 בשורה מצאת ויהי רמח
 ארון ויאמר לו רץ ורץ
 אחוץ על רדה חפפר כי
 ויעבר אתה כושיו ודור
 השב כושני השערם
 וילך חצפה אל גג השער
 אל החומה וישא את עינו
 ומרא והנה ארץ לבר
 ויקרא חצפה ונגד למלך
 ויאמר חמלה אם לבר
 בשורה בפני וילך חלוד
 וקרבו ורא חצפה איש
 אחר רץ ויקרא חצפה
 אל השער ויאמר חנד
 אושרך לבר ויאמר
 חמלה גס זה מבשר ויאמר
 חצפה אני ראה את מוצת
 הראשו כמרצת אחוץ
 ברצון ויאמר חמלה
 או שטוב ויהי בשורה
 טובה ויבוא ויקרא אחוץ
 ויאמר אל חמלה שלום
 וישתחו למלך לאפני
 ארצה ויאמר ברוך
 יהוה אלהיך אשר סעד את

האנשים אשר נשאו את
 נדס בארץ חמלה
 ויאמר חמלה שלום
 לנער לאב שלום ויאמר
 אחוץ על דאיתו חמלו
 חגדול לשלח את עבדך
 חמלה ויאבוא את עבדך ורא
 נדע תומה ויאמר חמלה סב
 התוצב בה וסכו עמד וחדע
 חפשו ויאמר חפשו
 ותבשר אדני חמלה בר
 שפט ויהוה חיים מיה כל
 חקמים עלה
 ויאמר חמלה אלי
 חפשו חמלה שלום לנער
 לאב שלום ויאמר חפשו
 ויחנן כנער אויב אדני חמלה
 וכל אשר קמו עלך לרע
 וירצו חמלה ועל
 על עלית השער ויבך ויכה
 אמר בלכתו בני אב שלום
 בני בני אב שלום מר ותן
 מותו אמ תחתך אב שלום
 בני בני ויגר ליואב חנה חמלה
 בכח ותאכל על אב שלום
 ותהי חמלה כחם חמלה
 לאכל לכל חמלה כן שמע
 חמלה כחם חמלה לאמר

נעצב חמלה על בני ויתגנב
 חמלה כחם חמלה לכו א העור
 באשר ויתגנב חמלה הנבלים
 בני חמלה חמלה חמלה
 לאט את פניו ויחמלה
 קול גדול בני אב שלום
 אב שלום בני בני
 ויבא ויאב אל
 חמלה חמלה ויאמר חמלה
 חיים אתפע כל עבדך
 חמלה חמלה אתנפש חמלה
 ואתנפש בני חמלה תפש
 נשור ונפש חמלה לא חמלה
 אתנשור וישנא את
 אחיך בחגרת חיים כן
 או לך שרם ועבד חיים כן
 ודעת חיים כן לא אב שלום
 חמלה חיים חיים חיים כן
 וישר בענין ועתה חיים צא
 ויבר על לב עבדך
 כן יהוה נשק עמי כן
 או נדו צא אסוליו אוש
 אתך חלוד חמלה חמלה
 מכל חמלה אשר באח
 על חמלה חמלה חמלה
 חמלה חמלה חמלה חמלה
 בשער חמלה חמלה חמלה
 לאמר חמלה חמלה חמלה

חבשת ב בור לאט ויאמר חבשת חיים
אתה חבשת נדרות

וישתחו לאפני וסיעתו וסוף אחוץ בלעב

על אב שלום ב כילב חמלה על אב שלום חמלה
חמלה חמלה

עבירה הידור ב' חס את ויעבד את המלך
ויאסף את כל ישראל דב' ימ' נ

קדש ליהוה

ואליהם ב' חס מל וחד חס ואלהם ויאמר אליהם
לא בא' הידור חס

לא ימכר

עבדות ב' משאיתם עבדך בשלום ותהיה
העבדות חס יוהא את עבדות כספית

ישלך עוה עבדך וליעק עוה
אלהם
ויאמר להמלך למה תדבר
עוה דבירה אפרתו אתה
ועבא תחלקו את השדה
ויאמר מפוכשת אלהמלך
גם אתה בליקון אחרו אשר
בא ארץ המלך בשלום
אדכרתו וכוהלו
העל עמדה מנהל סוכני עמ
אתה מלך המלך לישלחו
את בניו וכוהלו וקון מאר
בוטמנים שנה וכוהלו
אתה מלך בשכותו במחנים
בראש עוה לכוהל מאר
ויאמר המלך אל בניו
אתה עבד אתי וכוהלו
אתה עבדך ביושלים ויאמר
כוהלו אל המלך במחוימי
שע הוסיף מעלה אתה מלך
וישלים בוטמנים שנה
אנכי חוס הארץ עכוהלו
לך עמסוכים עכוהלו את
אשר אבל את אשר
אשתה אם אשמע עוה
בקול שמים ושרות ולמה
החיה עבדך עוה למשא
אל ארץ המלך כמפעט

ועבד עבדך אתה הידור את
המלך וכוהלו וכוהלו
המלך הוא תושב עבדך
ואמת בעוה עס קבר אפר
ואמר והנה עבדך כמחסי
ועל עס ארץ המלך ועשה
לו את אשר טוב בעיניך
ויאמר המלך אתי
ועבד כמחסי אעשה
לו אתה טוב בעיניך וכוהלו
אשר תבחר עוה אעשה
לך ועבדך בליקון את
הידור וכוהלו עבדך ישק
המלך לכוהלו חכר כהו
וישב למקמו
ועבד המלך וכוהלו
וכמחוי עבד עמו וכוהלו
והידור וכוהלו את המלך
וגם חצו עס ושר אל וכוהלו
כל אש ושר אל באסא
המלך ויאמר אל המלך
מה עגבור אחונו אשר
והידור וכוהלו את המלך
ואתכית אתה הידור וכוהלו
אנש וידר עמו
ועוה כל אש וכוהלו
על אש ושר אל מכוהלו
המלך אל וכוהלו וכוהלו

לך על חכר הידור המלך
אל לו מוחמלך אסנשאת
נשאלט
אש ושר אל את אש
והידור וכוהלו עשור וכוהלו
לכוהלו וגם כוהלו אעמכו
וכוהלו חק לטע וכוהלו
דכוהלו ראשון לכוהלו
את מכוהלו קש וכוהלו אש
והידור מכוהלו אש ושר אל
קשם נקרא אש
כל עוה וטמו שבע סוכני
אש וכוהלו וכוהלו עשור
ויאמר אוזלו חלק כוהלו
ולאנחלה לנו ככוהלו וכוהלו
אש לאלו ושר אל וכוהלו
כל אש ושר אל מאחר
וידור אחוה שבע בוככו
ואש וכוהלו וכוהלו מלם
כוהלו וכוהלו וכוהלו
מבארות אל כיתו וכוהלו
ויקח המלך את עשור נשום
כל נשום אשר חנה לטמו
חכית חתנם כיתם שגרות
הכל כוס וכוהלו לא בא
והידור וכוהלו ערות ער חוס
מנו אל מנות חותה
ויאמר המלך אל

בגלם ב' ואש וכוהלו וכוהלו בני בניו וכוהלו

שרים ה' בלשון חכמו כחלים בקול וכוהלו
וכוהלו עשור לכוהלו וכוהלו

על אש ה' וכוהלו כוהלו ער אנח וכוהלו תחי וכוהלו
וסע על אש כוהלו לא על אש

ותאחז ב' חז מל וחד חס וחד יד ימי וואב
ואחי ב' וואב ב' ד

ענינו ב' חס והיכל ענינו וחיכל וחיכל וחיכל
ענינו ב' וואב ב' מעני עליו

והיכל ג' והיכל ענינו וחיכל וחיכל וחיכל
מזי ב' וואב ב' וואב ב' וואב ב'

אחרי שבע בוכה ואיש
עמד עליו כעני חאב כי
ואמר מי אשר הפך בואב
ומי אשר ליד אחרי וואב
ועמשא מתגל בדם בנתון
המסלח ומי אחרי שבע
פל עסוסס את עמשא
מוקמס לה השדה ושלך
עליו בנת כאשר ראה כל
הכא עליו ועמד כאשר י
הנה מוהמסלה עבר כל
איש אחרי וואב לידה כי
אחרי שבע בוכה וועבר
בכל שבטי וישאל אנה
ובית מעבה וכל הברות
ויקל היו וקבאו אף
אחרי וועברו וערו עליו
באכלה בית המעבה וישפני
סללה אלה עיר ותעמד
בחלובלה עם אשר את
חאב משחיתם לחפול כי
החומה ותקד אשה חכמה
מוחעד שמעו שמעו אמרו
נא אלוואב קרב עד הנה
ואדברה אלוואב קרב אליהם
ותאמר האשה האתה וואב
ותאמר אע ותאמר לו שמע
דברי אמתי ותאמר שמע

אנכי ותאמר לאמר דבר מ
ידוכ בראשנה לאמר שאול
ישאלכא בלוקו חתמי אנכי
שלמי אמיני וישאל אתה
מכיש לקחת עד וואב כי
בושאל למה תבלע נחלת
יהוד
ועו וואב ותאמר סלה סלה
לאסאבלע וואס אשחית
לאכן הדבר כי איש מהר
אפואם שבע בוכה שמו
נשאקו בבלה בודה תנו
את לבו ואלכה מעל העיר
ותאמר האשה אלוואב כי
הנה ראשו משלך אלהי
בעל חומה ותבו אהאשה
אל כלם עם בוכה מתה לו
ויכרתי אתך אש שבעבו
בכרו וישלכו אל וואב
ויתקל בשפך ומפני מעל
העיר אשר אהלו וואב
שכרו וישלם אלהמה
וואב אל כל העבא
ישאל ויבנה בכה ויודע
על הכה ועל הפלת וואב
על חמס ומחושפט ב' כי
אחלה המזכיר וישואסמר
וערוק ואתת כחנס ויגס

עמשא חתמלה אתאיש
והיה של שתנים ואנה
פחעמד ויהל עמשאלע
להועקאת יהודה והוחר
מוחמד אשר ועדו
ותאמר יהל אל אבשו
עחור עכו שבע בוכה
מואב שלום אתה קחאת
עבדי אדנך ויהרף אחרו
כום צא לו ערום בערותי
והעיר ענינו וצאו אחרו
אנשו וואב ויהדות וחפלת
וכל הגבורים וצאו מודו שלם
לדה אחרי שבע בוכה
חס עם אבו הגדולה אשר
בבעו ועמשא בא כי
לפניהם וואב חגודמרו
לבשו עלו חגור חרב מצות
על מתגו בתענה וואב
ותאמר
וואב לעמשא השלום י
אתה אחותי חזו נד ומח
וואב בוקו עמשאלנשק
לו ועמשאל א נשמרי
בחרב אשר בידו אבו נכחו
כה אדוהם שושפת מעו
ארעהוד אשנה לו ומת
וואב ובושו אחו בלה

בניה ובעה ז וואב אל כל יוהו בוכה ואליועני מן דכניאל איתו בו לויבי עשתי עשר ויחזיאל ס וכל עשרי דבות
חגור ז וחד וחגור ג מל וחד חס ועלו חגור חרב ויאמר ליחזוי ואלישע חוכמי חגור חרבך וחגור נכחה לכניעני

וילך בילוי ב חס וגם ילוי הענין את סף אשר בילוי ו
קדמוני ב אידי אידיו ו דוגלים כל ו

קדמוני ב חס וגם ילוי הענין את סף אשר בילוי ו
קדמוני ב אידי אידיו ו דוגלים כל ו

ואהפך סבכי חשיתו את סף אשר בילוי ו והוא עוד המלחמה בגב עם פלשתים
ויהי אלחנו ביוערי ארעם בית חלמנו את גלית הגיתי ועץ חננתו במגור ארעם
ועוד מלחמה בגת ויהי אש מריו ואעפיעתו וואצבע עת רגליו שישש עשרים וארבע מספר
וגם הוא ילך להרפה ויהרף את ישראל ויכהו ויהונתו כושט מעי אחר דוד את ארבעת אלף ילדו
להרפה בגת ופלו כבוד דוד וכבוד עבדיו

ב
ח
ב
שמעון
ד

מרח
קדי
ב
ב
ח

וידבר דוד ליהוה את דבריך שירך הואת
מבפך כל אנכיו ומבפך שאול
ומפלטו לו אלהו צורו אהסכו בו
משגבו ומנוסו
מהלל אקר איהוה
בו אפפנו משבורות
חבלו שאול סבנו
בצרו לו אקר איהוה ואלהו אקר א
ותעשות רעש הארץ
עלה עשו באפוא אש מפות אכל
הט שמוק ורד
ורכב על כרובות עף
וישת חשף סכינותו סבות
פגעה נגדו ביערו וכל אש
ועליו ויתן קולו
והראו אפקיו ונס וכל מסות תכל
ושלח מפרום וקחע
ועליו מאובו יע
וקדמעו ביום אהיו ויהוה משעו לו
וחלענו כוחפא בו
בכר ויהו שוב לו
ולארשעתו מאלהו

ביום חיצול יתנה אתו
ויאמר יהוה קלעו ומצדתו
מגצו וקרזו ושעו
משעו מחקס תושעו
ומאובו אושע
נחלו בלעל ובעתנו
קדמעו מקשו מות
והשמע מהיכלו קולו ושועתו באונו
מוסדות השמים ותנו ותעשאו ביהוה כל
גחלים בערו ממנו
וערפל תחת רגליו
והרא על כנפידות
חשרת מים עמו שחקים
והעם מושמים יהוה
והשלח חציוס ופועם בכר קוחחמם
בנערת יהוה מנשמת רוח אפו
ומשני ממוס רבים
משנאובו אמצו ממנו
והינאל מרחב אתו
ועליו יהוה בעד קתי
בו שמרתו כרב יהוה
בכל משפטו לנגדיו וחקתו לא אקור ממנו

ב
ח
ב
שמעון
ד

ויתגשש
קדי
ב
ב
ח
ב
ח
ח
ח

ישוב כל יו ישמענו בעל רבות וגם מעט ירבה הדנינו לאיש יגמלו וחבירו אמרו תבונה יונה בנשך
עני חבל ודיב הכעים הרע אליהו התאמץ מענד דך מפי פי איש כיצנת שלג לאיום ו
ויתגששו י כי חרה לו וחבירו ולא יוכלו ו

אלהא החלדו ב 13 אגא שרד האדמי שמוג
דדו ומיכ החלדו ושאמי החלדו

שמואל אחזי האחזי הבחזר ו דברי הימים
האחזי הבחזר ו

עבוד ב מל בקר לא עבוד ודמו מיס
ישרו ב ובאש וכל כפילה

ב
ה
ה
ה

ב
ל
ה

ב
כ
ל
ד
פ

ב
ד
פ
ב

ל

ב
ה

ב

שלש מאות חלל ודשם
בשלש מאות שלש
הכי נכבד ויהי להם לשון
ועד השלש מאות
וכנהו ביה וידע בו
אישו רכפע לים מקבעל
היא חכה את שבע אראל
מואב והוא נרד ויכפה את
הארה בתוך הכאר ביום
השליש והוא חפה את
איש מעור אשר מראה
וכד המצור חנית ונרד
אלו בשבטו ועל את
החנית מרד המצור ויחזקו
בחניתו אלה עשה בנחו
בו והוצר עלו אשם בשלש
הגברים מנה שלשים נכבד
ואלה שלש לא בא
וישמחו דוד אל משמעתו
עשה אל אחיהוא
בשלשים אל חנו צוהו
בית לחם שנה
החורו אלקא
החורו חרץ
הפלטו ערא
בועקש חקוקי
אביהו הענתו ככע
החשתו צלמו

ה

ב

ה

ל

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

לחנה ותהי שם חללת השנה
מלאה עד שיום וסע נס
מפני פלשתיים ויתרנב
כנה חלקה ויעלה ויה
את שלשתים ומעש יהיה
תשועה גדולה
והיה דוד שלשום כח שלשים
ראש ונבאו אל קער אל
דוד אל מצבת ערלם וחת
פלשתיים חנה בעמק קראם
ויהי אבם עולה ומעב
פלשתיים אוקית לחס
ותאנה דוד ויאמר מן
ושקנו מים מכאר בית לחם
אשר בשער
ויבקע שלשת הגבורים
במחנה פלשתיים וישאבו
מים מכאר בית לחם אשר
בשער וישאו ונבאו אל
דוד ולא אבה לשתותם
ויסד אתם לדוד והוא אמר
חלילה לי ויהיה מעשותי
ואת הרים האבנים החלבים
בנפשותם ולא אבה לשתותם
אלה עשו שלשת הגבורים
ואבשור אחיהוא
בזרנוהו הוא ראש שלש
והוא עורר את חניתו על

ב

ל

י

ל

ל

ה

ב

ל

ב

א

ו

ל

ב

ה

ב

ה

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

ב

לחנה ותהי שם חללת השנה
מלאה עד שיום וסע נס
מפני פלשתיים ויתרנב
כנה חלקה ויעלה ויה
את שלשתים ומעש יהיה
תשועה גדולה
והיה דוד שלשום כח שלשים
ראש ונבאו אל קער אל
דוד אל מצבת ערלם וחת
פלשתיים חנה בעמק קראם
ויהי אבם עולה ומעב
פלשתיים אוקית לחס
ותאנה דוד ויאמר מן
ושקנו מים מכאר בית לחם
אשר בשער
ויבקע שלשת הגבורים
במחנה פלשתיים וישאבו
מים מכאר בית לחם אשר
בשער וישאו ונבאו אל
דוד ולא אבה לשתותם
ויסד אתם לדוד והוא אמר
חלילה לי ויהיה מעשותי
ואת הרים האבנים החלבים
בנפשותם ולא אבה לשתותם
אלה עשו שלשת הגבורים
ואבשור אחיהוא
בזרנוהו הוא ראש שלש
והוא עורר את חניתו על

אלה שמות ה
ביום עשו הדברים האלה
אלה שמות ה
ביום עשו הדברים האלה

האחיו
הנפתו
הנפתו
בני בניו
פרעתו
געש
הערכתו
הברחמי
השעלכו
יהונתו
ההדרו
שדר הארו
בואחספובחמעת
אלועסכואחיתפל
הגלג
הפרמל
הארבו
בנתו מעפת
העממי
הבארמג
בוצרה
היתרו
היתרו
החתו כל של שום משבעה
מסק אתהוה לחרות
בשראל וסת אתהוה

בהם לאמר לה מנה את
ושראל ואת יהודה ואת
המלה אל אכושחחול
אשר אתו שוטנא בכל
שכטו ושראל מדוע
באר שבע ופקדו את
העם ודעת את מספר
העם והאמר
ואב אל המלה ומסק
והוה אל הוד אל העם
כחסוכהם מאה פעמים
ועש ארמי המלה ראות
וארמי המלה לפה חפץ
בדבר הוד והחוק דבר
המלה אל וכושי שר
החול והצא אכושח
חחול לפי המלה לפקד
את העם אתי שראל
ועברו את המדרו והחט
בערו עריקמו העד אשר
בתוך העול הנה ואל
וער וכתב אתה על הוואל
סארן תחתם חת שו ונבאו
דנה יעו וסכת אל ערוהו
ונבאו מבצר ערו וכל עת
החו והבניעו ונצאו אל
נבוי הוה באר שבע
ושטו בכל הארץ ונבאו

מקעה תשעה חדשים
ועשרים יום וירושלם ותמו
וואב את מספר מפקד העם
אל המלה ותחו ושראל
שמנה מאות אלף איש
חול שלף חרכו וישחודוה
חמש מאות אלף איש ויה
לכדוד אתו אחריכו ספר
את העם
והאמר דוד אל יהוה חטאת
מאל אשר עשית ועתה
יהוה העברנא את עון
עבדך כנסכלתי מאד
והקם דוד בכפר
ודבר יהוה הנה אלך הנבוא
חוק דוד לאמר סלוח ונבית
אל כוד כה אמר יהוה
של שאנכו נוטל עלוך
בחר לה אחת מהסואעשה
לה ונבא אל דוד ונע
לו והאמר לו חתכו א לה
שב עשונס רעב בארץ
אם של שח חדשים נסך
לפני עירך והוא רחב דואס
החת של שת ומרס דבר
בארץ עתה דעור אהמד
אשוב שרחו דבר

והיה ב וסמנתו שמה דשמואל הגזוני אלפל

ויוסף ג לשון תוספת ב מלעל וחי מלע ויאמר
יואב ושמע חכמי דמו לחכס

ואיש יהודה ו ופקדם דבין יאפטו נא געז
שעשעונו ויואב על כל רעת

האחיו
הנפתו
הנפתו
בני בניו
פרעתו
געש
הערתו
הברחמי
השעלכו
יהונתו
ההדרו
שדר הארו
בואחספובחמעת
אלועסכואחיתפל
הגלג
הפרמל
הארבו
בנתו מעפת
העממי
הבארמג
בוצרוה
היתרו
היתרו
החתו כל של שום משבעה
מסק אתהוה לחרות
בשראל וסת אתהוה

בהם לאמר לה מנה את
ושראל ואת יהודה ואת
המלה אל אכבושר החול
אשר אתו שוטנא בכל
שכטו ושראל מדווע
באר שבע ופקדו את
העם ודעת את מספר
העם והאמר
והוא אל המלה ומסק
והוא אל הוד אל העם
כחסוכהם מאה פעמים
ועש ארמי המלה ראות
וארמי המלה לפה הפץ
בדבר הוד והחוק דבר
המלה אל אכבושר
החול והוא אכבושר
החול לפי המלה לפקד
את העם אתי שאל
ועברו את המדון והחט
בערו עריקמו העד אשר
בתוך העול הנה ואל
וער וכתב אתה על הוואל
סארן תחתם הדי שו ונבאו
דנה יעו וסכת אל ערוה
ונבאו מבצר ערו וכל עת
החו והבניעו ונבאו אל
נבוי הוה באר שבע
ושטו בכל הארץ ונבאו

מקעה תשעה חדשים
ועשרים יום וירושלם ותמו
וואב את מספר מפקד העם
אל המלה ותחו ושראל
שמנה מאות אלף איש
חול שלף חרכו וישוהוה
חמש מאות אלף איש ויה
לכדוד אתו אחריו ספר
את העם
והאמר דוד אל יהוה חטאת
מאל אשר עשית ועתה
יהוה העברנא את עון
עבדך כנסכלתי מאד
ותקם דוד בכפר
ודבר יהוה הנה אלך הנבוא
חזק דוד לאמר סלוח ונבית
אל בוד כה אמר יהוה
של שאנכו נוטל עלוך
בחר לה אחת מהסואעשה
לה ונבא אל דוד ונב
לו והאמר לו חתכו א לה
שב עשונס רעב בארץ
אם של שיה חדשים נסך
לפני עירך והוא רפדואס
החת של שית ומרס דבר
בארץ עתה דעור אהמד
אשוב שלחו דבר

והיה ב וסמנתו שמה דשמואל הגוזני אלפל

ויסקן ג לשון תוספת ב מלעל וחי מלע ויאמר
יואב ושמע חכמי דמו לחכס

ואיש יהודה ו ופקדם דבין יאפטו נא געז
שעשעונו ויוט יואב על כל רעת

כל ירויה חמשים שאלים בד מ ב שאלים חמשים
כי קני אצור ומסקיל למסמיות

וער ער ב ויהו יהוד דבר ועל מבנידים יחשב
מחשבתו

ונחם יהוד אל הדעה לית כותר וכל ירמיהו
דבולתו בד מן חז ונחמתי על הדעה

לאדני המלך נעכה בתולה
 ומנהל לפני המלך ותח
 לו סכנתו שככה בחוקך
 וחם לאדני המלך ובקשו
 נער חופה בכל גבול ישראל
 ומצאו את אמישג
 השונמת ומכאו אתה
 למלך ותנעה חופה עד
 מאד ותחול למלך סכנת
 ותשרתהו ותמלך לא
 ידעה ואהנה כוחות
 מתנשא לאמר אני אמלך
 ומעשלו רכבו פרשים
 וחמשים איש רעים לפניו
 ולא יעצבו אביו ממנו
 לאמר מדוע ככה עשית
 וגם הוא טובת אר מאד
 ואתו ילדה אחיו אכשולם
 ויהו דבריו עם הוא כד
 צרונה ועם אביתר הפהן
 ויערו אחיו ארניה ועוזר
 הפהן ובעלה בוחה ונדע
 ונתו הנביא ישמעאל ער
 והגבורים אשר לדוד לא
 היו עם ארניה ומזבח
 ארניהו צאו ובקרו מריא
 עם אבן הזולת אשר אל
 עורג ויקרא את כל

ויאמר ארונה מדוע בא
 ארני המלך אל עבדו
 ויאמר הוה לקנות מעמר
 את הגרו לבנות מזבח
 לחזה ותעצר המצפה
 מעל העם ויאמר ארונה
 אל הדור יקח ויעל אדני
 המלך הסובך בעינו ראה
 הבקר לעלת והמרגס
 וכלו הבקר לעסם תכלענו
 ארונה המלך למלך
 ויאמר ארונה אל המלך
 יהוה אל חזקת ערו ויאמר
 המלך אל ארונה לא בר
 קנו אקנה מאותך במקו
 ולא אעלה לחזה אלו
 עלות חנם ויקן דוד את
 הגרו ואת הבקר בכסף
 שקלים חמשים ומבו שק
 דוד מזבח לחזה ויעל עלות
 ושלמוסו ועתה תתן לארץ
 ותעצר המצפה מעל ישראל

סכום הפסוקים שלספר
אלף וחמש מאות וטשה

והמלך כדוקו בא בימים
 ובכסהו בגורים ולא יחסלו
 ויאמרו לו עבדיו יבקשו

ויאמר דוד אלג
 ערלום ארנלה נא כור
 והוה מדבוס רחמוני
 אדם אל אלה ויהוה
 דבר משראל מהבקר ועד
 עת מצער וממתמו העם
 מן ועד באר שבע שבעים
 אלף איש וישלחו ידו
 המלך אהירו שלם לשחתה
 וינחם יהוה אל חז ערו ויאמר
 למלך אר המ שחות בעס רב
 עתה הרק מדו מלך אהיהוה
 יהוה עסגרו ח ארונה חובסו
 ויאמר דוד אל יהוה
 בר אתו את המלך אר המצפה
 בעם ויאמר הנה אנכי
 חטאתו אנכי העונית ואלה
 חצאן מה עשות יהוה נאמר
 בובכות אביו

וכתב אל הד ביום החוא
 ויאמר לו עלה חקם לחזה
 מזבח בגרו ארניה חובסו
 ועל דוד כדבר גר באשר
 ענה ותנה וישקף ארונה
 ורא את המלך ואת עבדיו
 עכוס עלו ויצא ארונה
 וישתחו למלך אפיו ארעה

וחם ג פה וילקטו ארו ושכבו בחיקך
גם אם ישכבו שנים

ויעמר ה יקברו את עינמו ויבשו דוד ויתפל
אליו ויחזר רבקה א גרו וינחמו

בראנו ב וחם ויאמר דוד אל יהוה כי בראנו
ילדיו ששואל כדבר גר ס דברו וימים בדברי גר